

בש"פ 5652/14 - מדינת ישראל נגד מראד פקיה

בבית המשפט העליון

בש"פ 5652/14

כב' השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

מראד פקיה

המשיב:

בקשה להארכת מעצר שניה מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

א' באלול התשע"ד (27.8.2014)

תאריך הישיבה:

עו"ד קרן רוט; עו"ד דפנה אברמוביץ'

בשם המבקשת:

עו"ד קובי סודרי

בשם המשיב:

מר עמרן עבד אל רחמן

מתורגמן:

החלטה

*

1. בקשה שנייה, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, להארכת מעצרו של המשיב 1 (להלן: המשיב) בתשעים יום החל מיום 6.9.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 22413-06-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

עמוד 1

2. ביום 11.6.2013 הוגש כתב אישום נגד המשיב המייחס לו ביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירה של שהייה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. על פי המתואר בכתב האישום, המשיב, שהוא תושב האזור, ביחד עם שלושה אחרים, שדדו תכשיטים וכסף מזומן מביתה של המתלוננת, בעודה נמצאת בביתה. עוד נטען כי במהלך השוד הפעילו המשיב והאחרים אלימות כלפי המתלוננת, ילידת 1945, שכללה כפיתת רגליה וידיה, הצמדת סכין לצווארה וחניקתה. לאחר סיום ביצוע השוד, הותירו המשיב ושותפיו את המתלוננת כפונה בחדר השינה.

ההליכים עד כה

3. עיקר הראיות נגד המשיב התבסס של טביעת אצבע (כף יד) ואמרות מפלילות שמסר המשיב למדובב. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו, והבקשה התקבלה על יסוד הסכמתו. ביום 10.7.2013 הוגשה בעניינו של המשיב תעודת חיסיון לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. תעודת החיסיון חלה בין היתר, על כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את זהותו של המדובב. במהלך ההליך זוכה המשיב פעמיים מן העבירות המיוחסות לו. בשני המקרים הזיכוי נבע מחזרתה של המבקשת מכתב האישום במהלך שמיעת הראיות. בפעם הראשונה, חזרתה של המשיבה מכתב האישום נבה מסירובו של בית המשפט המחוזי לקיים דיון במעמד צד אחד בעתירה לגילוי ראיה חסויה. המבקשת ערערה על פסק הדין המזכה לבית משפט זה. בית המשפט (ע"פ 351/14) קיבל את הערעור ביום 16.2.2014 והחזיר את הדיון בתיק לבית המשפט המחוזי. ביום 1.6.2014 הורה בית משפט זה (השופט צ' זילברטל, בש"פ 3675/14) על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים או לתשעים יום מיום 7.6.2014, לפי המוקדם. בפעם השנייה, חזרה בה המבקשת מכתב האישום משסברה כי מכלול השאלות שהופנו למדובב במהלך המשפט וההחלטות שנתקבלו על ידי בית המשפט, חותרים תחת תעודת החיסיון. שוב, המבקשת ערערה לבית משפט זה על פסק הדין המזכה. ערעורה התקבל ביום 21.8.2014 (ע"פ 3676/14) והתיק הוחזר לדיון בבית המשפט המחוזי. ביום 21.8.2014 הווארך מעצרו של המשיב בתשעים ימים מיום 7.6.2014 וזאת בהסכמתו.

הבקשה

4. המבקשת טוענת כי המסוכנות של המשיב נלמדת מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ומנסיבות ביצוען. כך שהוא שדד את קורבנו בביתה, תוך שהוא מפעיל אלימות עליה ומותיר אותה כפונה. ועוד, לחובת המשיב שלוש הרשעות קודמות בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין; בריחה ממעצר; תקיפת שוטר; התפרצות ועוד. בגין אלה, נדון המשיב לשלושה מאסרים בפועל. לחובתו של המשיב גם מאסרים מותנים. המבקשת טוענת כי אלה לא הרתיעו אותו מלהיכנס לישראל שלא כדין ולבצע עבירות.

5. אשר להתקדמות ההליך עולה כי, נכון ליום 24.8.2014, טרם נקבעו מועדים להמשך שמיעת הראיות, בגדרן אמורה להסתיים שמיעת עדותו של המדובב ולהישמע פרשת ההגנה. בהודעה מעדכנת מטעם המבקשת, נכתב כי ייתכן שהיא תבקש להעיד עוד שלושה עדים-שוטרים. לטענתה, מדובר בעדויות "טכניות" וקצרות ביותר, כאשר אפשר שיתייטרו אם ההגנה תסכים להגשת מסמכים. המבקשת טוענת גם כי לא נפל פגם בהתנהלותה אשר הוביל לעיכוב

בהתקדמות התיק, וכי החזרה מן האישום, פעמיים, הייתה בלית ברירה. המבקשת טוענת כי בשלב זה, יש להניח שמועדים להמשך שמיעת הראיות ייקבעו בהקדם האפשרי וכי התיק יתקדם בקצב מהיר יותר.

6. בא כוח המשיב התנגד לבקשה וטען כי מעצרו של המשיב נמשך עקב חזרתה של המבקשת פעמיים מכתב האישום וחידוש ההליכים שוב. נטען עוד, כי המשיב ניהל את ההליך באופן תקין והפנה למדובב שאלות אשר בית המשפט המחוזי התיר אותן. עוד נטען, כי בכוונתו של המשיב להגיש עתירה לגילוי עתירה חסויה, אשר לפיה יהיה ניתן לחשוף עבירות מסוימות שביצע המדובב.

7. בהתאם להחלטתי מיום 31.8.2014, הגישו הצדדים הודעה מעדכנת בעניין קביעתם של מועדים להמשך שמיעת התיק, על ידי בית המשפט המחוזי. בהחלטתו, קבע בית המשפט המחוזי חמישה מועדים לשמיעת ההליך בתוך מסגרת ההארכה המבוקשת.

דיון והכרעה

8. כפי שפורט לעיל, דומה כי ההליך בעניינו של המשיב אכן נמשך לא מעט זמן. עם זאת, אין להטיל את האשם בכך לפתח מי מהצדדים, וזאת לנוכח נסיבות ההליך המיוחדות. בתיק קיימת תעודת חיסיון על חלק מחומר החקירה. הסנגור בתורו, מבקש לדעת כמה שיותר פרטים אשר יסייעו בהגנת מרשו, והמדינה בתורה חוששת שמא ייחשף מידע שיש בו כדי לפגוע באינטרס הציבורי. דינאמיקה זו, ראויה ככל שתהיה, מעקבת באופן טבעי את התקדמות ההליך. בא כוחו של המשיב, הודיע בדיון בפניי כי הוא יגיש בקשה לגילוי ראיה חסויה ובית המשפט המחוזי קבע מועד לדיון בבקשה. מלבד מועד זה, נקבעו ארבעה מועדים נוספים ובמסגרתם תישמע חקירתו הנגדית של המדובב וחקירתם של עדי תביעה אחרים. יצוין גם כי בית המשפט המחוזי עשה מאמצים כדי לקבוע חמישה דיונים תוך אילוצים רבים, כפי שעולה מהחלטתו מיום 3.9.2014. משכך, ומשנקבעו חמישה מועדים במסגרת ההארכה המבוקשת, מצאתי להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב בתשעים יום או עד למתן פסק דין בת"פ 22413-06-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם. יש לקוות כי שני הצדדים יפעלו, כל אחד בתורו, כדי שההליך יתנהל בקצב משביע רצון.

ניתנה היום, ט' באלול התשע"ד (4.9.2014).

ש ו פ ט